

Sygn. akt IV U 898/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016r. w S.

odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 czerwca 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu M. P. przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 maja 2015 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz M. P. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 898/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 czerwca 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił M. P. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodniła, iż do dnia 1 stycznia 1999r. ma wymagany staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy przyjął za udowodnione przez ubezpieczonego na datę 01.01.1999 r. okresy nieskładkowe: 12 dni, okresy składkowe: 24 lata, 10 miesięcy i 18 dni tj. łącznie 24 lata, 11 miesięcy, w tym staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat, 7 miesięcy i 23 dni. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy okresów nieusprawiedliwionych nieobecności w dniach: 01.09.1977 r., 01.10.1977 r., 01-03.12.1977 r., 01.01.1978 r., 01.02.1978 r., 01.09.1978 r., 01.07.1979 r. i urlopu bezpłatnego od 15.10.1990 r. do 31.08.1991 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy nie doliczył mu do stażu ubezpieczeniowego okresu praktycznej nauki zawodu wynikającego z książeczki zdrowia (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. P. ur. (...) w dniu 17 stycznia 2015 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 22 kwietnia 2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lata, 11 miesięcy, z czego okresy składkowe wynoszą 24 lata, 10 miesięcy i 18 dni, a okresy nieskładkowe 12 dni. Ponadto organ rentowy uznał ubezpieczonemu staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat, 7 miesięcy i 23 dni. Z uwagi na brak wymaganych ustawą 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych decyzją z 5 czerwca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 05.06.2015 r. k.61 akt emerytalnych).

Ubezpieczony M. P. był uczniem (...) Szkoły Zawodowej dla pracujących (przrzakładowej) Fabryki (...) w W. od 01.09.1970 r. do 7 stycznia 1972 r. (informacja z Kuratorium (...) w W. k.21) i w tym okresie odbywał praktyczną naukę zawodu w Fabryce (...) w W. (pismo z (...) k. 27-28, legitymacja ubezpieczeniowa k. 37 akt emerytalnych).

W okresie od 21 kwietnia 1977 r. do 31 sierpnia 1991 r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Usługowo (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i w okresie od 15.10.1990 r. do 30.09.1991 r. korzystał z urlopu bezpłatnego (świadcstwo pracy k. 1 akt osobowych). Z dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego za powyższy okres zatrudnienia nie wynika, aby ubezpieczony miał nieusprawiedliwione nieobecności w pracy (akta osobowe). Czas pracy ubezpieczonego rozliczany był na podstawie kart drogowych kierowcy otrzymywanych od dyspozytora przed każdym kursem, gdzie wpisywane były dane dotyczące rozpoczęcia i zakończenia pracy i w oparciu o powyższe ubezpieczonemu było wyliczane wynagrodzenie. Zdarzało się, że ubezpieczony wyjeżdżał na dłuższą trasę niż jednodniowa i wówczas nie podpisywał listy obecności, a dział kadr wpisywał w jego rubryce NN (nieusprawiedliwiona nieobecność), a następnie z listy obecności informacje były wpisywane do kartotek wynagrodzeń na potrzeby wewnętrzne zakładu, bez ich wcześniejszej weryfikacji z kartami drogowymi kierowcy, dlatego też w kartotekach wynagrodzeń znajdujących się w aktach emerytalnych znajdują się wpisy o nieusprawiedliwionych nieobecnościach. Powyższe wpisy nie dowodzą jednak faktycznej nieobecności ubezpieczonego w pracy, gdyż ubezpieczony rozliczał się z obecności w pracy na podstawie kart drogowych kierowcy. Nie było takich sytuacji, aby ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo (...) w W. miał nieusprawiedliwione nieobecności w pracy (zeznania świadków: H. G. k. 50v-51v, W. R. k. 51v-52, zeznania ubezpieczonego k. 52-52v). Ponadto w powyższych kartotekach wynagrodzeń wynika, iż w miesiącach wrzesień, październik 1977 r., luty, wrzesień 1978 r., lipiec 1979 r. ubezpieczonemu wypłacane były należności z tytułu godzin nadliczbowych, co również świadczy o tym, że wpisy dotyczące nieobecności nie miały odzwierciedlenia w rzeczywistości.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. P. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1

stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 17 stycznia 2015 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełniła przesłankę 15 –letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczonemu M. P. brakuje do 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych 1 miesiąca. Organ rentowy w zaskarżonej decyzji zaliczył ubezpieczonemu okres praktycznej nauki zawodu na podstawie wpisów znajdujących się w książeczce ubezpieczeniowej do dnia 15.12.1971 r. tj. ostatniego wpisu. Natomiast z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż ubezpieczony był uczniem (...) Szkoły Zawodowej dla pracujących (przyszkolowej) Fabryki (...) w W. od 01.09.1970 r. do 7 stycznia 1972 r. (informacja z Kuratorium (...) w W. k.21) i w tym okresie odbywał praktyczną naukę zawodu w Fabryce (...) w W. (pismo z (...) k. 27-28). Wobec powyższego do stażu ubezpieczeniowego powinien zostać zaliczony ubezpieczonemu również okres od 16.12.1971 r. do 7.01.1972 r. (23 dni) jako okres praktycznej nauki zawodu. Sąd mając na uwadze powyższe dokumenty oraz dowody z zeznań świadków: S. R. i Z. S. (k. 18v-19), którzy zeznali, iż ubezpieczony odbywał praktyczną naukę zawodu w (...) w W. do chwili wydalenia ze szkoły przyszkolowej zaliczył ubezpieczonemu do okresu składkowego okres od 16.12.1971 r. do 07.01.1972 r. jako pracę młodocianego w ramach umowy o praktyczną naukę zawodu.

Sąd również uznał za niezasadne odliczenie przez organ rentowy od okresu zatrudniania w Przedsiębiorstwie Usługowo (...) w (...) dni jako nieusprawiedliwionych nieobecności ubezpieczonego w zakładzie. Sąd zażądał akt osobowych ubezpieczonego za powyższy okres zatrudnienia z których nie wynika, aby pracodawca odnotował nieusprawiedliwione nieobecności ubezpieczonego w pracy. Gdyby faktycznie ubezpieczony nie przychodził do pracy bez usprawiedliwienia to niewątpliwie znalazłoby to odzwierciedlenie w karach dyscyplinarnych za naruszenie obowiązków pracowniczych, czy też byłoby powodem rozwiązania stosunku pracy. W aktach pracowniczych brak jest dokumentacji świadczącej o tym, że z powodu nieobecności na ubezpieczonego nakładane były kary dyscyplinarne, wręcz przeciwnie z kolejnych angaży wynika wyższa stawka zaszeregowania pracowniczego. O jakichkolwiek nieobecnościach nie ma również wzmianki w świadectwie pracy za powyższy okres zatrudnienia. Ponadto z dowodów w postaci zeznań świadków: H. G., która w okresie od 01.08.1976 r. do 1985 r. była w wymienionym zakładzie specjalistą ds. kadr i rozliczeń oraz W. R., który pracował jako kierowca, wynika iż kierowcy rozliczani byli z czasu pracy na podstawie kart drogowych, które otrzymywali przed każdym wyjazdem od dyspozytora i na których wpisywany był pobrany ładunek, data i godzina rozpoczęcia pracy, przejechane kilometry, godzina zakończenia pracy. Z powyższych kart drogowych kierowcy musieli się rozliczyć na koniec każdego miesiąca. W sytuacji, gdy kierowcy wyjeżdżali na trasę dwudniową czy dłuższą, wówczas nie mieli możliwości podpisania listy obecności na której pracownicy działu kadr wpisywali (...), mimo tego że kierowca była faktycznie w pracy bo był w trakcie podróży służbowej. Powyższe

zapisy na liście obecności nie były korygowane po złożeniu przez kierowcę kary drogowej a błędne dane z listy obecności bez sprawdzenia z kartami drogowymi były wpisywane do kartotek wynagradzania. Powyższe dowody wykazały, iż wpisy w kartotekach wynagrodzeń, które załączone zostały do akt emerytalnych dotyczące liczby dni nieusprawiedliwionych nieobecności ubezpieczonego nie są wiarygodne i nie zasadnie zostały odliczone od stażu ubezpieczeniowego.

Podsumowując po zaliczeniu ubezpieczonemu do okresu składkowego okresu 23 dni praktycznej nauki zawodu (16.12.1971-07.01.1972 r.) i 9 dni potraktowanych niezasadnie przez organ rentowy jako nieusprawiedliwione nieobecności w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Usługowo (...) w W. ubezpieczony spełnia przesłankę 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na datę 1 stycznia 1999 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu M. P. prawo do emerytury od dnia 1 maja 2015 r. tj. od daty spełnienia wszystkich przesłanek do przyznania prawa do emerytury, gdyż 6 maja 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku otwartego funduszu emerytalnego na dochody budżetu państwa (oświadczenie k. 51 akt emerytalnych). Zgodnie z wynikiem procesu na podstawie art. 98 kpc i § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według stawek obowiązujących do 31 lipca 2015 r.